

Subject: Prosím, vydržet!
From: Libor Ondrůšek
Date: 26. 7. 2018 18:18
To:

SRDCOVKA...

...jak jinak nazvat seriál závodů, které pořádá skvělý tým skvělých lidí už od roku 2009...pro mne prostě srdcovka. A začalo to takhle:

Dvě míle s úsměvem • Stromovka • Sobota 7. března 2009

První úspěšné kolo ve Stromovce otevřelo nový "lívancový" pohár!

Sobota 7. března 2009

foto prvního startu:

Šestadvacet běžců a desítka dalších povzbuzovačů společně vytvořili moc pěknou atmosféru prvního kola nového závodu pro širokou veřejnost, který od nynějška startuje v pražské Stromovce každou první sobotu v měsíci. Zdravě a vesele začít víkend, ale především - přiznejme si to - s vidinou výborného lívance se skořicí a horkým čajem v cíli se na startu trati sešli běžci nejrůznějších věků, stylů a rychlostí.

Od té doby uplynulo skoro deset let. Počty závodníků se postupně zvedaly až k dnešnímu ustálenému počtu - každý měsíc se schází cca 300 závodníků, dychtivých pohybu, setkání se stejně postiženými kamarády a vymazlené snídaně. Někomu přibýlo šedin, jinému vrásek, všem však přibýla spousta hezkých zážitků z pravidelných návštěv a překonávání sama sebe na 2 mílích:

LEDEN

NA LEDĚ

Přicházím s batohem na zádech - bývá prý předobrym tlumičem. Netoužím ni za mák po pádech - nechci být pro všechny bavičem. Zbavím se batohu, připíchnu číslo, botky dám na nohu, procvičím třísla.

Vyběhnu po ledu, zběsile vrávorám, sem tam zle podjedu - snad to teď nezvorám. Někdo drží tělo kolmo, někdo skončí na břiše, dnes má teplo zrovna volno - jen pára stoupá do výše. Ze stovek nadšenců kouří se Silvestr - startuje lívanců novoučký semestr.

ÚNOR

KLENDRA VE STROMOVCE

V mrazu se nám krouží palce, na rukách a v botách taky. Fakt to bylo o morálce, pro nové i pro mazáky. Přidali jsme funkční hadry - někdo dole, někdo triko - stejně v lýtkách i za hadry vzniklo sprintem zmrzlé mlíko. Zředíme ho horkým čajem, osladíme lívancem - tady nikdy neprohrájem, běh pohody zachránčem!

BŘEZEN

2 MÍLE S OPOSSUMEM

Lívancových běžců zóna - zní tu hlášky z mikrofóna...bundy šustí, břicha kručí, formy nenápadně pučí - cítím se v té pohodě, jak opossum v závodě. Stromkovkových běžců plémě, našlapuje k cíli jemně, závodníci ruce v pěsti, 2 míle si vůli pěstí - v tvářích výraz buldoků, depka nemá nároku. Skořicová vůně zrána, nozdrami je libě vsána, snídaj mlsné jazýčky, čela roní kapičky - vstává první sobota, vzrůstá chuť do života.

DUBEN

2 MÍLE POD SAKURAMI

Poprvé běžíme ve stínu sakur. Poupata vrhají růžové stíny, do korun vpíjí se nebe bez mraků, do mozků vzlínají endorfiny. Podruhé křížíme stín sošné sakury. Noha již nohu minout se zdráhá, kde že jsou pupat růžové kontury, kam že se ztratily záblesky blaha? Potřetí zpod sakur dohlédneš čáru, má z mouky dvounulky růžové brýle - vítěz nad leností přiběhl k jaru, za snahu čeká ho překrásná chvíle...sudičky milé po nočním díle rozdají lívanců stovky do chvíle. Stačí jen ve sprintu přežít dvě míle!

KVĚTEN

PROČ ZASE 2 MÍLE?!

Co na těch 2 mílích účastník vidí? Každý kdo nebyl, marně se pídí. Měsíčně každičkou úvodní sobotou prosviští parkem splašená stáda - se stále vyšší davovou hustotou moci se chápe běžecká vláda. Co na těch 2 mílích občané vidí? Můžeš být ve stádu na zádi, v přidi, pokaždé zakopneš jen o fajn lidi! COKOLI STOJÍ ZA TO MÍT, O TO STOJÍ ZATO SE PODĚLIT.

ČERVEN

POSTÉ NA LÍVANCÍCH

21.století. Město. Historicky důstojné místo. Stoupenci hostování z Postolopr,

Stodu, Kostomlat i Stožce, (ba i z Rostocku, Vladivostoku a Čenstochové!) **stojí často** (i v listopadu!) **důstojně** i **prostopášně** v **prostoru Stomovky**. **Testosteron jistojistě stoupá**. **Sto** nestorů, **sto** aristokratů, **listonoš** s **pianistou**, **důstojník** i **stokilogramový tlustoboký stožárovitý mastodont**. **Sto** procentně **rostoucí hustota stojících a stolujících**. **Čistotní kustodi** u **stolku** **postonulté prstokladem postoupí restované těsto stojícím stolujícím**. **Sto** a **sto** a **sto** - **těsto sousto** co **sousto vystoupá** z **tlustostěnných plastových stolků** a **nestoudně sestoupí stolovníkům stomatologickými prostory** do **stoupy**. **STOKRÁT A NONSTOP!**

ČERVENEC

POČÍTÁNÍ NA 2 MÍLÍCH

2 horké míle běhu, 200 dobrých kamarádů a 5 kiláčků navíc. Jistý je, že s nimi se dobře bavíc spatřím 2 křupavé lívance, 200 kapek potu a 5 dcl čaje. Taky je jistý - a to hned zkraje - že Šleha zase nevyhraje. 2 suky místo kolen, 200 vteřin v kómatu a 5 toporných údů - přesto je jistý, že za měsíc tu zase budu!

SRPEN

2 MÍLE V TROUBĚ

Hlíic se tlačí z trouby ven, jsem tím značně otráven, chci kyslík - nejspíš se dusím, ještě kilák - už nikam nemusím. Stíiin si mstivě odpírám, marně tlamu otvírám, chtěl bych radši v chladu být, zmrzle kalich v cíli do dna pít. Dáááš-li hlavu do trouby, nemysli na rekordy - hlavně že jsi zůstal žít, však ony přijdou až začne z trouby mžíiit.

ZÁŘÍ

ZASE JSEM SE SEM NEDOSTAL

Na kraji září pokaždé vím, že se sem opět nedostavím - vždycky mi do toho překážka vleze. Jednou si pluji příbojem na lehátku, podruhé šilhám na třetí zátku...jindy jdu s číslem Jizerskou padesátku. Nebo jen s rukama za hlavou zaléhám travnaté meze. Však pokaždé v deset vzpomenu si: "Právě teď lívance pusy jim dusí! A já? Je prostě září...takže zas beze."

ŘÍJEN

REKORDNÍ 2 MÍLE

Třicetkrát jsem pilně měřil - často vedle, občas těsně, nikdy bych však neuvěřil, že zrovna dnes říznu přesně. Zkušenost nám sice říká - práce kvapná málo platná - nač však čekat u staříka, jehož forma bývá matná? Tak dlouho Dvě míle chodil, až rychle zffouk dvě kola, osobák si čerstvý zplodil - padlo štěstí na vola. Úspěchu dosáhneš četností - opakování matka rychlosti.

LISTOPAD

NA PŘEHLÍDCE KRÁSNA

Jsem tu po padesátý třetí. Jejejeje, to to letí. Jsem tu vždycky spokojený - pokaždé zde krásné ženy. Ladně krouže kolem Šlehy v závodech se značně činí - parfém teplem dodá něhy, krása duši dobrodini. Jsem tu rád i když je chlad. Ač jako vždy letný, krátký - dnes pohled můj opět pad na dívky a jejich matky...na přehlídku křivek, vnad...a elastické látky.

PROSINEC

2 MÍLE S HRUBOU MOUKOU

Zprava míjím louku, zleva míjím louku - vůbec mně to nezajímá, zírám jen na hrubou mouku. Furt leží tu v přímce rovné...a najednou je do oblouku! Poloměr obilné křivky zdá se příliš malý, tahem bílé odstředivky napínají se svaly. Ze všech zbylých chabých sil udržuji balanci, mám jen jeden skromný cíl - doběhnout až k lívanci. Takových však dnes nás mnoho v jakémkoli střevici - tak dej si bacha, ztuhlá noho, když se blížíš k várnici. Deset let je čarou startu, pak vystřelí knoflík saka - a když jej vede po asfaltu, potěší i celiaka!

Závod jsem pro sebe "objevil" v roce 2011. Od té doby - když můžu - přijdu. Je pro mne ale vždycky "masakrem," neboť je extrémně krátký. Starý propálený dieselák by totiž potřeboval něco delšího a pomalejšího. "Rychle" běžící Šleha jest totiž za prvé: velmi komický...a za druhé: velmi nebezpečný pro ostatní běžce. Se svým běžeckým stylem "rozzuřený sloní samec plení Svahilskou vesnici" překáží po startu rychlejším, na trati překáží všem a před

cílem vrávorá tak, že ohrožuje pořadatele a jejich vybavení. Ale co - nemůžu si pomoci - toho bohdá nebude, abych se každou první sobotu v měsíci válel v posteli, když den je ještě mladý a v 9:07 startuje můj oblíbený závod!

Takže - milí Sri Chinmojáci, my všichni závodníci vám děkujeme. Za vaši ochotu se už skoro deset let o nás starat. Za vaše úsměvy, kterými nás pravidelně oblažujete...a za spoustu inspirace, kterou jste nám svými příklady, mnohými citáty a přístupem k životu vlili do žil. Nejsem sám, který doufá v to, že každou další první sobotu v měsíci - až do skonání rozumných a tolerantních věků, se budu moci spolehnout na tyto tři věci:

1. Že vyjde slunce...
2. Že budu mít zase dobrou náladu...
3. Že budu snídat lívance!

Šleha Morová